

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

som Valdemar Thomsen har fremsat mod Medlemmer af Udvalget og mod Høgsbro Holm, Beskyldninger, som Udvalgsmedlemmerne og Høgsbro Holm ved Retten blev frikendt for, afholdes ligesom andre Udgifter, Udvalgets Virksomhed medfører, af de Midler, der er stillet til Raadighed for Udvalgets Administration. Det er min Opfattelse, at jeg ikke kan forsvare at opfordre Mænd til at udføre et Arbejde i Landbrugs- og Fiskerisagen, ja, i Landets Interesse og derefter, naar disse Mænd ved Retten bliver frikendt for Beskyldninger fremsat angaaende deres Arbejde i Udvalget, forlange, at de selv skulde afholde de hermed forbundne Udgifter.

J. P. Larsen: Da det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i Mødet den 4. December i Aar som Ordfører for sit Parti angaaende en Forespørgsel til Handelsministeren havde Ordet, indledede han med en Forsikring om, at Debatten rejstes alene af ideelle Grunde. Om Hensigten med den Debat, det ærede Medlem i Dag er Anledning til, hersker der blandt alle kyndige næppe nogen som helst Tvivl. Den er afgjort en Fortsættelse af de Angreb, som det ærede Medlem utallige Gange fra denne Talerstol har rettet mod Regeringen. Tingets Forretningsorden forhindrer mig i at anvende de Udtryk over for det ærede Medlems og hans Partis Handlemaade, som min personlige Mening og mit Temperament ellers kunde friste mig til.

Hvad selve Sagen angaar, finder jeg ingen som helst Anledning til i særlig omfattende Grad at gaa ind paa den. Alt, hvad der kan siges, er indtil Trivialitet sagt af det ærede Medlem og hans Partifæller fra denne Talerstol. Jeg skal i denne Forbindelse nævne den Debat, der i Foraaret førtes, da Det frie Folkeparti med eksempelvis Frihed forlangte stenografisk Referat af Valdemar Thomsen-Sagen omdelt til Tingets Medlemmer, en Foranstaltning, der vilde have kostet ca. 50 000 Kr. og ikke, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget nys fortalte, 12 000 Kr., hvad for øvrigt heller ikke havde været saa billigt, hvis det havde været rigtigt. Jeg karakteriserede dengang det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen som Danmarks dyreste Bonde, om han havde faaet sin Vilje, hvad han da til alt Held ikke fik. Der blev ved den omtalte Forhandling her i Tinget sagt alt vedrørende selve Sagen, og nu har vi jo faaet den genopfrisket i et timelangt Foredrag indtil de allermindste Enkeltheder.

(*J. S. Foget:* Nej, nej!). Nej, der er rimeligvis flere, det tvivler jeg ikke om; naar man gransker i et Værk, hvis Mangfoldiggørelse vil koste et halvt Hundrede Tusinde Kroner, kan der sikkert findes adskilligt endnu, men det vilde være Gentagelser, hvis jeg gav mig til at granske det samme Værk, som for øvrigt har ligget tilgængeligt for samtlige Tingets Medlemmer i Bureauet.

Nu kommer saa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og hans Parti og stiller Forslag om, at den højtærede Landbrugsminister tiltales for Rigsretten til Straf og andet Ansvar i Anledning af hans Embedsførelse i to Tilfælde. Ministeren skal have søgt at bortforklare Sagens Hovedresultater og direkte administrativt have grebet ind over for den dømmende Myndighed. Den sidste Sætning, der er lige saa grov en Beskyldning som adskillige Udtalelser, fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fra denne Talerstol, og som fik sin fortjente Paatale for lidt siden, støttes paa en Slutningsbemærkning i Ministerens Svarskrivelse, der egentlig ikke kan opfattes som andet end en Høflighedsfrase, eller hvad man vil kalde det for, gaaende ud paa, at det af Ministeren anførte maa blive „taget i Betragtning under de kommende Forhør“.

Ja, hvad i al Verden skulde der ellers ske? Hvis ikke Ministerens Oplysninger skulde tages i Betragtning, var der ikke den allerfjerneste Grund til at afæske ham dem, og lige saa luftig er Paastanden om Ministerens Forsøg paa at ville bortforklare Sagens Hovedresultater. Der foreligger ikke den fjerneste Grund for en saadan Antagelse, hvorfor Paastanden maa afvises. Det, der foreligger, er Undersøgelens Resultat, der klart og tydeligt stempler det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens ærerørige Sigtelser og Beskyldninger over for Eksportudvalget som ganske ubeføjede, hvorefter det ærede Medlem i alle hæderlige Folks Øjne maa staa som en domfældt Mand. Det er godt gjort, at Udvalget ikke har tilsidesat de Interesser, det er sat til at varetage, men at det netop har varetaget dem paa den bedst mulige Maade, ligesom der efter Undersøgelsen heller ikke foreligger det fjerneste om, at Udvalget har beriget sig paa Landmændenes Bekostning.

Tilbage er saa den anden Del af Forslagsstillernes Anklage: Ministeren har ladet de angrebnes Sagsomkostninger betale af det offentlige. Men er det ikke en ren Retfærdighedshandling? De paagældende har været Genstand for en uhørt Ære-